

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
finn.s@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 22. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (L 117), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

11. januar 2018

J.nr. 2018 - 86

Spørgsmål nr. 10:

”Vil ministeren kommentere Kristelig Fagforenings påpegning af, at arbejdsgiveren ikke har en øget udgift i forbindelse med overgangen til den nye ferielov, men at der alene er tale om en likviditetsudfordring, som skyldes, at arbejdsgiveren skal udbetale et allerede skyldigt beløb?”

Svar:

Kristelig Fagbevægelse anfører i sit høringssvar, at der ”ikke [er] tale om en øget udgift til arbejdsgiveren, men alene en likviditetsudfordring. Der er tale om allerede skyldige beløb. Det kan af samfundsøkonomiske grund være hensigtsmæssigt, at der gives en kortere årrække til arbejdsgiverne til at udbetale de optjente feriepenge, men pengene bør hurtigst muligt forlade den enkelte virksomhed, og udbetales til dem, der har tjent dem - lønmodtagerne”.

Det er rigtigt, at arbejdsgiverne med overgangen til et nyt feriesystem får en betydelig likviditetsudfordring, hvis ikke der blev etableret en form for overgangsordning som foreslået med lovforslaget.

Arbejdsgiverne opbevarer i dag feriemidler, fra de er optjent, indtil lønmodtageren holder ferie. Lønmodtageren har det første år på arbejdsmarkedet ikke mulighed for at holde betalt ferie. Til gengæld får lønmodtageren, når denne forlader arbejdsmarkedet, udbetalt sine optjente feriepenge. Det giver arbejdsgiverne en likviditetsmæssig fordel.

Med forslaget til en ny ferielov (L 116) indføres samtidighedsferie, hvor lønmodtagerne holder ferie i samme år, som den optjenes. Det reducerer arbejdsgivernes likviditetsfordel, og de skal låne pengene andre steder og typisk til en højere rente. Det medfører merudgifter. Selv om virksomhederne kan låne pengene andre steder, vil den øgede rentebyrde belaste virksomhederne økonomisk og øge omkostningerne, hvilket også vil medføre lavere produktion og beskæftigelse.

Denne påvirkning minimeres med den foreslåede overgangsordning, hvor arbejdsgiverne har mulighed for fortsat at opbevare de tilgodehavende feriemidler, indtil lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet.

Den omvendte situation, hvor alle arbejdsgivere ville skulle udbetale feriepengene til lønmodtageren med det samme, ville medføre, at arbejdsgiverne skulle udbetale i alt ca. 70-75 mia. kr. ved overgangen. Hertil kommer ca. 10 mia. kr. opsparede feriemidler hos FerieKonto.

Det ville være en meget stor økonomisk belastning for arbejdsgiveren – herunder også den lille virksomhed, der eksempelvis drives af en slagtermester med 4-5 ansatte. Denne ville ekstraordinært skulle udbetale et éngangsbeløb svarende til 12,5 pct. af lønsummen. Det ville i praksis indebære en risiko for, at mange virksomheder bringes i likviditetsvanskeligheder med risiko for konkurs. Dette vil være samfundsøkonomisk u hensigtsmæssigt.

Desuden er det samfundsøkonomisk u hensigtsmæssigt, hvis der udbetales så store engangsbeløb, idet det vil kunne bidrage til at overophede økonomien.

Det vil dog efter lovforslagets § 6 være muligt for arbejdsgiverne at indbetale de tilgodehavende feriemidler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler (fonden) ved indberetningen til fonden, hvis arbejdsgiveren ønsker dette.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen